

Sanktuarium zachęca pielgrzymów do przeżywania świętości w oparciu o doświadczenie Fatimy

Sanktuarium zachęca pielgrzymów do przeżywania świętości w oparciu o doświadczenie Fatimy

Życie świętych Franciszka i Hiacynty Marto motywem przewodnim pracy duszpasterskiej Sanktuarium Fatimskiego w roku poświęconym „dziękczynieniu za życie w Bogu”

„Czas Łaski i Miłosierdzia: dziękczynienie za życie w Bogu” to temat bieżącego roku duszpasterskiego. Temat inspirowany jest słowami z Pierwszego Listu św. Piotra „Świętymi bądźcie” (1 P 1, 16) oraz fragmentem ze Wspomnień siostry Łucji: „[Matka Boska] wymawiając te ostatnie słowa (...), rozłożyła po raz pierwszy ręce przekazując nam światło tak silne, (...) żeśmy się widzieli w Bogu, który jest tym światłem (...)” (IV Wspomnienie, objawienie z 13 maja 1917 r.).

W tym roku duszpasterskim Sanktuarium Fatimskie zachęca pielgrzymów, aby wsłuchali

się w zawarte w dokumentach Kościoła powszechne wezwanie do świętości, które w Cova da Iria wyraża się pragnieniem życia w Bogu na wzór widzających: świętych Franciszka i Hiacynty Marto.

W działalności duszpasterskiej Sanktuarium obecne będą rozważania następujących tematów: świętość jako powołanie człowieka ochrzczonego, życie chrześcijańskie jako życie w Bogu, nawrócenie jako ponowne skoncentrowanie życia na Bogu, świętość w czasach współczesnych, różne wymiary duchowości chrześcijańskiej w świetle orędzia fatimskiego, doświadczenie łaski jako doświadczenie świętości Boga, Sanktuarium jako przestrzeń spotkania z Bogiem, doświadczenie miłosierdzia Bożego jako zaproszenie do życia z Bogiem, Fatima jako szkoła świętości oraz Franciszek jako wzór świętości, Hiacynta jako wzór świętości i Łucja jako wzór świętości.

W adhortacji apostołskiej o powołaniu do świętości w świecie współczesnym „Cieszcie się i radujcie” papież Franciszek przypomina nam, że świętość nie jest przywilejem nielicznych, ale powołaniem wszystkich chrześcijan. Słowa te przypomniał rektor Sanktuarium Fatimskiego ksiądz Carlos Cabecinhas podczas uroczystego spotkania inaugurującego rok duszpasterski, które odbyło się 1 grudnia. Ks. Cabecinhas mówił, że bycie świętym jest „rezygnacją z życia przeciętnego, powierzchownego i rozchwianego, z życia bez perspektyw i bez wyzwań”. I dodał: „Być świętym to zbliżyć się do Jezusa i naśladować Go. Święci to ci, którzy umieli powierzyć swoje życie Bogu oraz zobaczyć się w perspektywie pytania, jakie Matka Boska postawiła pastuszkom, tu – w Fatimie: «Czy chcecie ofiarować się Bogu?»”. Kapłan podkreślał również: „Prawdziwym znakiem świętości jest złożenie życia w ręce Boga. W orędziu fatimskim odnajdujemy perspektywę, która prowadzi każdego człowieka do Boga, do życia w komunii z Nim, czyli do życia świętego. Oto więc czym jest Fatima: zaproszeniem do życia w świętości!”.

Na zakończenie ks. Cabecinhas przypomniał, że obrazem prawdziwej świętości są bohaterowie objawień fatimskich – pastuszkowie: „Widzimy w nich nie tylko ogromne pragnienie świętości – pragnienie, którego tak często nam brakuje –, ale również codzienne dążenie do bycia cichymi, sprawiedliwymi, miłosiernymi; do bycia jak Jezus Chrystus – niosącymi pokój i czystego serca; do życia świętego i zgodnego z Jego błogosławieństwami”.

W rozpoczynającym się roku duszpasterskim Sanktuarium zaprasza do udziału w licznych przedsięwzięciach i uroczystościach (szczególnie tych związanych z obchodami setnych rocznic wydarzeń, które przypadają w roku 2020), podczas których pielgrzymi będą mogli podjąć zobowiązanie do życia w Bogu.

Setna rocznica śmierci Hiacynty

20 lutego 2020 r. przypada 100. rocznica śmierci świętej Hiacynty Marto, młodszej siostry Franciszka, kanonizowanej wraz z nim 13 maja 2017 r.

Już podczas objawień dziewczynka była pod wielkim wrażeniem cierpienia grzeszników,

dlatego nieustannie modliła się i czyniła ofiary w intencji ich nawrócenia. Modliła się także o pokój na świecie i za Ojca Świętego. „Cierpię bardzo, ale ofiaruję to za grzeszników i jako wynagrodzenie Niepokalanemu Sercu Maryi, a także za Ojca Świętego”, mówiła podczas choroby do swojej kuzynki Łucji. A tuż przed śmiercią wyznała: „W niebie będę bardzo kochać Jezusa i Niepokalane Serce Maryi”.

Najbardziej charakterystyczną cechą osobowości Hiacynty było współczucie. Dziewczynka całe swoje życie poświęciła misji, jaką powierzyła jej Pani z Nieba: „Gdybym mogła włożyć w serca wszystkich ludzi ogień, który płonie w głębi mojego serca i który sprawia, że kocham tak bardzo Serce Jezusa i Serce Maryi!”

Miłość do Matki Boskiej i Najświętszego Serca Jezusa sprawiła, że Hiacynta gorąco pragnęła podążać drogą Chrystusa. Nawet samotna i chora – wtedy, gdy odmówiono jej możliwości przyjęcia Komunii św., a rana w boku przysparzała potwornego cierpienia – nie przestała być łagodna, ufna i kochająca na wzór Maryi, swej nauczycielki w „szkole świętości” (jak powiedział w Fatimie święty papież Jan Paweł II). Kiedy podczas objawień widzący zostali uwięzieni w Ourém, Łucja poprosiła Hiacyntę, aby wybrała intencję, w jakiej chce ofiarować swe cierpienia: czy za biednych grzeszników czy za Ojca Świętego, czy w intencji wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi. Hiacynta bez wahania odpowiedziała wtedy: „Ja ofiaruję na wszystkie intencje, bo wszystkie mi się podobają”.

(tekst powstał w oparciu materiały poświęcone duchowości św. Hiacynty z Fundacji Świętych Franciszka i Hiacynty Marto)

Stulecie powstania figury Matki Boskiej Fatimskiej

W 1920 r. Gilberto Fernandes dos Santos z miejscowości Torres Novas zamówił wizerunek Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy, który jest dziś czczony w Kaplicy Objawień. 13 maja tego samego roku figurę poświęcono w kościele parafialnym w Fatimie, a miesiąc później przyniesiono do Kaplicy Objawień. W pierwszych latach codziennie wieczorem figurę zabierała do domu pani Maria Carreira, pierwsza opiekunka Kaplicy Objawień. Dlatego, gdy w 1922 r. dokonano zamachu na kaplicę, wybuch nie zniszczył figury. 13 maja 1946 r. wizerunek Matki Boskiej Fatimskiej został uroczystie ukoronowany przez papieskiego legata kardynała Aloisiego Masellę.

Rzeźba, wykonana z drewna cedru brazylijskiego (*Cedrela odorata* L.), jest polichromowana i złocona; złocenia wykonano z płatków 22 i 23,5-karatowego złota. Oczy Matki Boskiej zrobione są ze szkła, a suknię i płaszcz zdobią szklane koraliki, kryształy górskie i diamenty. Rzeźba ma 104 cm wysokości. W 1951 r. figurę odrestaurował jej autor José Ferreira Thedim; potem była ona jeszcze kilka razy poddawana pracom konserwatorskim.

Figura 12 razy opuszczała Sanktuarium Fatimskie, aby uczestniczyć w ważnych wydarzeniach religijnych; trzy razy, na prośbę papieży, była w Watykanie.

13 czerwca 2020 r., po uroczystościach międzynarodowej pielgrzymki rocznicowej (która upamiętnia drugie objawienia Matki Boskiej pastuszkom w Cova da Iria), ta jedna z

najbardziej znanych w katolickim świecie figur maryjnych będzie wystawiona na wystawie czasowej „Odziana w biel” w sali św. Augustyna, w podziemiach bazyliki Trójcy Przenajświętszej w Sanktuarium Fatimskim.

José Alves Correia da Silva, biskup Fatimy

W lipcu 1920 r. bp José Alves Correia da Silva został mianowany ordynariuszem ponownie ustanowionej (w 1918 r.) diecezji Leirii. 13 października 1930 r. wydał list pasterski, w którym uznał „za godne wiary wizje dzieci w Cova da Iria” i oficjalnie zezwolił na kult Matki Boskiej Fatimskiej. Był to ważny impuls do powstania w miejscu objawień dzisiejszego sanktuarium. Jeszcze przed oficjalnym uznaniem objawień, biskup

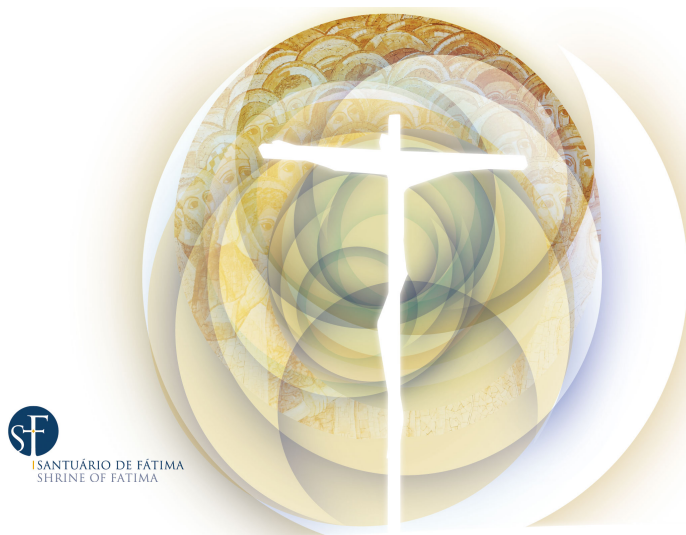
Correia da Silva podjął istotne działania kanoniczne i praktyczne, które legły u podstaw infrastruktury Sanktuarium Fatimskiego w jego obecnym kształcie.

Bp José zezwolił na pierwsze podróże figury z Kaplicy Objawień, co w ogromnym stopniu przyczyniło się do upowszechnienia orędzia fatimskiego na świecie. Również podczas jego biskupiej posługi miały miejsce: pierwsza portugalska narodowa pielgrzymka do Fatimy (maj 1931 r.), poświęcenie świata i Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi (w 1946 r.) oraz rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego pastuszków Franciszka i Hiacynty Marto.

W 1956 r. papież Pius XII mianował bpa José Asystentem Tronu Papieskiego (tytuł honorowy przyznawany przez papieży na znak uznania wielkich zasług w pracy na rzecz Kościoła).

Bp José Alves Correia da Silva zmarł w 1957 r. Jego doczesne szczątki spoczywają w prezbiterium bazyliki Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie.

Bogaty program wydarzeń w Sanktuarium Fatimskim

DAR
GRAÇAS
POR VIVER
EM DEUS

TEMPO DE GRAÇA E MISERICÓRDIA
ANO PASTORAL 2019-2020

W bieżącym roku duszpasterskim Sanktuarium Fatimskie zapowiada wiele wydarzeń, w których temat powołania do świętości i życia w Bogu zostanie przedstawiony poprzez różnorodne formy i środki wyrazu. Będą to: katechezy, koncerty, konferencje, a także przedsięwzięcia o charakterze duchowym, takie jak rekolekcje i warsztaty duszpasterskie prowadzone w ramach „Szkoły w Sanktuarium”. Na szczególną uwagę zasługują „Rekolekcje światła”, których pierwszy adwentowy cykl (od 6 do 8 grudnia) będzie zatytułowany „Radość światła”; kolejne trzy edycje odbędą się odpowiednio w Wielkim Poście, w Wielkim Tygodniu oraz w okresie Triduum Paschalnego.

W maju Sanktuarium zorganizuje poświęcone tematowi śmierci i żałoby spotkanie dla rodziców, którzy stracili dzieci. Przez cały rok muzeum fatimskie zaprasza na zwiedzania tematyczne ekspozycji czasowej „Odziana w biel – wystawa upamiętniająca stulecie pierwszej figury Matki Boskiej Fatimskiej”. Jak co roku, w czerwcu w Fatimie odbędzie się sympozjum teologiczno-pastoralne, a w lipcu – piąta edycja Kursów Letnich. Powróci także skierowany do młodych wolontariuszy projekt SETE oraz program „Wejść do

środka”, którego celem jest zapewnienie wakacji rodzicom osób niepełnosprawnych.

www.fatima.pt/pl/news/sanktuarium-zacheca-pielgrzymow-do-przezywania-swietosci-w-oparciu-o-doswiadczenie-fatimy